

ACEASTA ESTE MISIUNEA MEA

PRELEGERI PENTRU
SAPTĂMÂNA DE CONSACRARE PENTRU MISIUNE
6-13 OCTOMBRIE

evs
editura viață și sănătate

Pantelimon 2018

© 2018 – Editura Viață și Sănătate
Toate drepturile rezervate.

Redactare: **Alina Badea**
Corectură: **Lavinia Goran**
Tehnoredactare: **Dragoș Gârea**
Copertă: **Dragoș Gârea**

Cărțile Editurii Viață și Sănătate pot fi achiziționate
prin rețeaua sa națională de librării
www.viatasisanatate.ro/librarii

Pentru comenzi prin poștă sau agenți de vânzare:
Editura Viață și Sănătate
Telefon: 021 323 00 20, 0740 10 10 34
Fax: 021 323 00 40
E-mail: comenzi@viatasisanatate.ro
Site: www.viatasisanatate.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Aceasta este misiunea mea : prelegeri pentru săptămâna de
consacrare pentru misiune 6-13 octombrie / coord.: Florian Ristea. -

Pantelimon :

Viață și Sănătate, 2018

ISBN 978-606-911-486-5

I. Ristea, Florian (coord.)

2

CUPRINS

Introducere	5
1 „Vrednic este...”	7
2 Atitudinea!	12
3 „Unde este Mielul?”	17
4 Ellen G. White și misiunea Bisericii Adventiste.....	25
5 Scapă-ți casa!.....	32
6 Comoara din curte	38
7 Păstorul cel bun	43
8 Biserica lui Dumnezeu	49

INTRODUCERE

„Aceasta este misiunea mea!”

Ca în fiecare toamnă, începem acest nou an misionar cu o „săptămână de consacrare” – terminologie care a intrat în uzanța Bisericii Adventiste din România ca expresie a unui timp special, dedicat introspecției, meditației, rugăciunii și planificării într-un domeniu care ne definește credința personală și colectivă: misiunea.

Pentru orice credincios adventist, misiunea este rațiunea de a fi, este ceea ce dă sens existenței bisericii, este motivul pentru care nu ne-am pierdut identitatea și nu ne-am diluat mesajul specific adventist în „vinul” tot mai omogen al Babilonului modern. De aceea, câtă vreme vom avea un mesaj, vom avea și o misiune pentru lume. Și, cât timp vom avea o misiune, vom avea și un mesaj adventist clar și distinct pentru lăncedul creștinism contemporan.

Din această perspectivă, broșura aceasta conține opt invitații diferite la introspecție, la meditație și la rugăciune – câte una pentru fiecare zi a acestei săptămâni. De data aceasta, au fost gândite și redactate de autori români, membri ai Comitetului local al Uniunii de Conferințe, din două motive: în primul rând, pentru că sunt familiarizați cu realitatea Bisericii Adventiste din România mai bine decât orice autor străin contemporan; în al doilea rând, pentru a acoperi o arie cât mai largă a vieții și lucrării Bisericii, conform chemării personale a fiecărui autor și specificului departamentului în care slujește. Astfel, în fiecare zi, veți găsi un alt autor, un alt domeniu, o altă abordare. Însă sperăm că, dincolo de fiecare și de toți la un loc, îl veți găsi pe Autorul care i-a inspirat să scrie aceste rânduri!

Conținutul este adaptat atât pentru folosul colectiv, cât și pentru cel personal. Prin urmare, dacă o biserică decide

să se întrunească în fiecare zi a acestei săptămâni speciale, nu numai în Sabat, structura sugerată în conținutul fiecărei zile înlesnește desfășurarea programului public. Pe lângă meditația spirituală (care poate fi citită integral, dezvoltată sau adaptată, după caz), există sugestii atât în privința imnurilor care pot fi intonate, cât și în privința rugăciunilor care ar putea fi înălțate în respectivele ocazii (desigur, în acest ultim caz, intenția nu este să se citească aceste sugestii de rugăciune, ci să se însușească ideea, să se dea o direcție, un scop rugăciunilor). Însăși structura sugestiilor pentru rugăciune este asemenea unei rugăciuni în sine: începe cu laudă și adorare pentru Dumnezeu, continuă cu mărturisirea păcatelor, apoi cu cereri și mijlociri și se încheie cu mulțumire la adresa Celui care le ascultă și le primește, în Numele Domnului Hristos, Mântuitorul nostru. Tocmai de aceea, este mai bine să fim împreună în timpul Săptămânii de Consacrare!

Însă, dacă nu este posibilă adunarea bisericii în fiecare zi, încurajăm și îndemnăm pe fiecare credincios adventist să-și procure această broșură și să o folosească personal, meditănd la cele scrise și rugându-se pentru cele sugerate (structura rugăciunii este la fel de utilă și în cazul acesta)! Și într-un caz (adunare publică), și în celălalt (devoțiune personală), Săptămâna de Consacrare trebuie să se concretizeze prin decizii de implicare în misiune și prin planificarea unor acțiuni concrete, la nivel personal și colectiv. Fără astfel de decizii și fără o planificare concretă, ne vom consacra pentru... nimic!

Ne rugăm Domnului pentru o săptămână înviorătoare, al cărei rezultat să fie, cu adevărat, consacrarea pentru misiune! O misiune pe care fiecare dintre noi s-o identifice ca fiind a sa: „Aceasta este misiunea mea!”

Florian Ristea
Director Departamente Școala de Sabat și
Lucrarea Personală, Uniunea Română

Sabat, 6 octombrie

„VREDNIC ESTE...”

Cea mai accesibilă și eficientă campanie misionară

1

INTONARE IMN DE DESCHIDERE:
Vrednic ești, Doamne! – 133

RUGĂCIUNE DE DESCHIDERE

Text biblic:

„Să nu luați nici aur, nici argint, nici aramă în brâiele voastre, nici traistă pentru drum, nici două haine, nici încălțăminte, nici toiag, căci vrednic este lucrătorul de hrana lui.” (Matei 10:9,10)

MEDITAȚIE

Când inițiem o campanie misionară, prima nevoie pe care o luăm în considerare este baza logistică, adică toate acele lucruri care asigură desfășurarea unei astfel de activități: hrană, cazare, transport, aparatură, publicitate și multe altele, fără de care, în prezent, nici nu se poate concepe o asemenea campanie. Comparând această realitate cu perspectiva lui Isus despre o campanie misionară, constatăm că, în prezent, facem lucrurile exact pe dos. Și,

SĂPTĂMÂNĂ DE CONSACRARE PENTRU MISIUNE

culmea, nici nu ne dă de gândit ineficiența cu care ne confruntăm ca urmare a acestei abordări!

Înainte de a-i trimite pe ucenici în prima campanie misionară, Isus le-a spus: „Să nu luați nici aur, nici argint, nici aramă în brâiele voastre, nici traistă pentru drum, nici două haine, nici încălțăminte, nici toiag...” (Matei 10:9,10). Parafrazând, aceasta ar însemna că nu este nevoie de vreun buget care să implice cazare, hrană, transport, aparatură, publicitate. Iar vestimentația suplimentară este inutilă, ca și orice alt sprijin („toiag”). Acest fapt ne poate aduce într-o stare de perplexitate: „Cum să mai faci misiune fără toate acestea?” Dacă Isus a spus că se poate și a și demonstrat-o (fapt confirmat cu prisosință de dezvoltarea bisericii în primele secole), ar trebui să credem și să acceptăm!

Pe scurt, comparând cele două abordări – a noastră și a Lui –, precum și efectele lor în istorie, constatăm că, în prezent, cu o logistică amplă și costisitoare realizăm foarte puțin, în timp ce apostolii și urmașii lor, fără niciun fel de logistică proprie (în primele trei secole nu aveau nici măcar case de rugăciune), au realizat foarte mult! Care este explicația? Am fi tentați să spunem că nu încap comparația între atunci și acum, că era o altă cultură, că oamenii aveau o altă mentalitate, că erau alte condiții de viață etc. Însă, dacă ar fi corecte asemenea observații (pentru că nu sunt), ar însemna că multe alte îndrumări date de Isus sunt anacronice și deci irelevante în prezent, ca urmare, ar trebui ignorate. Bineînțeles, aceasta ar fi o mare greșeală!

Așadar, cum să faci misiune fără o bază logistică corespunzătoare? Răspunsul este în aceleași cuvinte ale lui Isus care ne spune că nu avem nevoie de nimic altceva decât de un singur lucru: „... căci *vrednic* este lucrătorul...” (Matei 10:10 – s.n.).

În primul rând, Isus pune accentul pe „a fi”, nu pe „a avea” (fonduri, mijloace) sau pe „a face” (evenimente, ac-

tivității). Oricâte fonduri și mijloace am avea, oricâte evenimente sau felurite activități misionare am organiza, fără a fi *vrednici*, rezultatele vor fi lamentabile.

În al doilea rând, indiferent de context – cel apropiat (Matei 10) sau cel general, al întregii Biblii – *a fi vrednic* (din adjectivul grecesc *axios*), înseamnă a fi valoros, corespunzător, demn de apreciere, merituos, lăudabil, stimat. Adică, oricine se implică în misiune trebuie să fie un om respectat, recunoscut pentru calitatea sa morală. Această recunoaștere din partea celorlalți valorează mai mult decât toate fondurile și toată logistica la un loc. De aceea a și spus Isus că nu este nevoie de altceva!

În al treilea rând, profilul moral al creștinului implicat în misiune derivă din modelul divin, din faptul că Isus însuși este *vrednic* (Apocalipsa 4:11; 5:2,4,9,12). El nu ne spune cum trebuie să fim, fără să fie El mai întâi („orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul lui” – Luca 6:40).

În al patrulea rând, Isus ne spune că obiectivul misiunii unui lucrător *vrednic* este să se atașeze de cineva asemenea lui, de un om *vrednic* (Matei 10:11), stimat în societate. Convertirea unui asemenea om poate avea un impact semnificativ pentru cauza Evangheliei.

În al cincilea rând, lucrătorul *vrednic*, care găsește un prieten *vrednic*, va intra și în casa (familia) acestuia, încercând să înțeleagă dacă și ea este *vrednică* (Matei 10:12,13). Dacă da, îi va aduce pacea sa. Aceasta nu este un simplu salut („Pacea Domnului!”) sau o rugăciune formală („Pacea să fie peste casa aceasta!”), ci este pacea *lui* interioară, este pacea care izvorăște din relația lui cu Mântuitorul (Ioan 14:27), pacea care întrece orice pricepere (Filipeni 4:7), pe care mulți oameni o caută asiduu fără s-o găsească (Isaia 48:22). Printr-o legătură sufletească, spirituală, această pace trece de la el la ei, adică și ei primesc mântuirea („multă pace au cei ce iubesc Legea Ta...” – Psalmii 119:165).

Prin urmare, când inițiem o campanie misionară, prima și singura nevoie de luat în considerare este *vrednicia* celor care se vor implica în ea.

Florian Ristea
Director Departament Școala de Sabat și
Lucrarea Personală

SUGESTII PENTRU TIMPUL DE RUGĂCIUNE

Laudă și adorare:

- Doamne, Te laudăm pentru Cuvântul Tău, atât de actual pentru oamenii din orice epocă, din orice cultură, din orice popor și din orice limbă!
- Doamne, Te laudăm pentru Fiul Tău, Isus Hristos, pe care ni L-ai dăruit să fie Mântuitorul nostru, al întregii omeniri!
- Doamne, Te laudăm pentru darul Duhului Sfânt, prin care putem înțelege și primi mântuirea!

INTONARE IMN: Când pacea îți lipsește - 240

Mărturisirea păcatelor:

- Doamne, Te rugăm să ne ierți pentru că, în misiune, am pus accent pe metode și instrumente, pe evenimente și activități, dar am neglijat pregătirea personală!
- Te rugăm să ne ierți pentru neglijarea îndrumărilor Tale, referitoare la misiune!
- Doamne, Te rugăm să ne ierți pentru toate păcatele care ne fac nevrednici atât pentru mântuire, cât și pentru misiune!

INTONARE IMN: Ești pacea mea - 310

Cereri și mijlociri:

- Doamne, Te rugăm să oferi ocrotire și binecuvântare tuturor celor implicați în misiune, oriunde s-ar afla pe pământ, în special în zonele ostile adevărului Tău!
- Doamne, Te rugăm să aduci învierea Ploii Târzii peste poporul Tău, ca să vestim lumii Evanghelia și să vină cât mai curând Domnul nostru, Isus Hristos!
- Doamne, Te rugăm să păstrezi pacea și libertatea în țara noastră, ca să putem ajunge cu Evanghelia și la cei care nu au auzit-o!

INTONARE IMN: Aș vrea să duc în lume pacea Ta - 910

Mulțumire:

- Doamne, Îți mulțumim pentru că ești încă binevoitor să ne dai pacea Ta, acea pace care întrece orice pricepere!
- Doamne, Îți mulțumim pentru că, având pacea Ta, putem s-o dăm și altora, care sunt în căutarea ei!
- Doamne, lasă permanent pacea Ta în sufletele noastre!

INTONARE IMN DE ÎNCHEIERE: Seamănă sămânța - 438

RUGĂCIUNE DE ÎNCHIERE

Duminică, 7 octombrie

ATITUDINEA!

Administrarea creștină a gândurilor

2

IMN DE DESCHIDERE:

Voi, creștini, fiți totdeauna veseli! – 409

RUGĂCIUNE DE DESCHIDERE

Text biblic:

„O inimă veselă este un bun leac, dar un duh mâhnit usucă oasele.” (Proverbele 17:22)

MEDITAȚIE

Există o strânsă legătură între sănătatea fizică și sănătatea sufletului. Și avem datoria nu doar să ne rugăm, ci și să avem o atitudine care să arate că ne îndreptăm spre casa cerească și că timpul până când ne vom întâlni cu Mântuitorul nostru este scurt.

„Nimic nu exercită o influență mai mare pentru favorizarea sănătății sufletului și trupului ca spiritul de recunoștință și de laudă. Este o datorie categorică aceea de a ne împotrivi melancoliei, gândurilor și sentimentelor de nemulțumire – o datorie tot atât de mare ca aceea de a ne

ruga. Dacă ne îndreptăm către cer, cum putem merge ca un grup de oameni care se jelesc, gemând și plângându-se tot drumul până la casa Tatălui nostru?

Aceia care spun că sunt creștini, dar se plâng neîncetat și se gândesc la voioșie și fericire ca la ceva păcătos, nu au o religie adevărată." (*Divina vindecare*, p. 251)

În timp ce „durerea, neliniștea, nemulțumirea, remușcarea, vinovăția, neîncrederea... au tendința să zdrobească forțele vitale și să producă degenerare și moarte, ... curajul, speranța, credința, simpatia, iubirea dau sănătate și prelungesc viața. O minte împăcată, un spirit voios înseamnă sănătate pentru corp și tărie pentru suflet." (*Ibidem*, p. 241)

Nu este vorba că nu avem sau că nu putem găsi motive de neîncredere, de vinovăție sau de neliniște, dar noi găsim motive mai puternice de încredere în făgăduințele lui Dumnezeu. El este sigurul ajutor adevărat pe care ne putem baza. Experiențele din trecut ne dau putere să mergem înainte prin credință.

Sfatul inspirat ne spune: „Nu este înțelept să privim la noi înșine și să ne cercetăm emoțiile. Dacă facem aceasta, vrăjmașul ne va pune înainte dificultățile și ispitele care slăbesc credința și nimicesc curajul. A ne cerceta îndeaproape emoțiile și a da frâu liber sentimentelor înseamnă a hrăni îndoiala și a ne încurca în urzeala nedumeririlor. Trebuie să ne îndepărtăm privirile de la noi înșine și să le îndreptăm spre Isus." (*Ibidem*, p. 249)

Să privești permanent la Isus, și nu la oameni sau la împrejurări, și astfel vei putea să fii biruitor. „Dimineața, ziua la amiază și noaptea, recunoștința ta să se înalțe către cer ca un parfum plăcut." (*Ibidem*, p. 253)

Atitudinea este o alegere. Este ceva care ține de interior, de ceea ce se întâmplă în noi. O atitudine corectă ne va ajuta să privim mai degrabă asupra soluțiilor decât să

observăm problemele, să vedem calitățile celorlalți mai degrabă decât defectele lor, să fim recunoscători pentru ceea ce avem, pentru ceea ce am primit și nu să ne concentrăm pe ceea ce ne lipsește, să vedem posibilitățile, oportunitățile și să nu privim la limitările noastre (vezi Jeff Keller, *Atitudinea este totul*). O atitudine bună ne va ajuta să fim mai darnici, vom găsi motive și ocazii să le dăm și altora din ceea ce avem. Diferența constă nu în ceea ce ai, ci în ce faci cu ceea ce ai. Oamenii cu o atitudine pozitivă sunt statornici și responsabili cu viețile lor. Ei nu depind de împrejurări, ci creează împrejurările.

„Când cineva te întreabă ce mai faci, nu încerca să te gândești la ceva trist pe care să i-l spui, pentru a-i câștiga compasiunea. Nu vorbi despre lipsa ta de credință, despre întristările și suferințele tale. Ispititorul este nespus de bucuros să audă astfel de cuvinte. Când vorbești despre subiecte sumbre, îi dai lui slavă.” (*Divina vindecare*, p. 253)

„De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.” (Romani 8:28)

„Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați ca să alcătuiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre și fiți recunoscători. Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea... Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl.” (Coloseni 3:15-17)

„Este spre binele nostru să ținem proaspătă amintirea fiecărui dar de la Dumnezeu. În felul acesta, credința este întărită pentru a cere și a primi mai mult. Este mai mare încurajare pentru noi în cea mai mică binecuvântare pe care o primim de la Dumnezeu decât în toate binecuvântările pe care le putem găsi în credința și experiența altora. Sufletul care răspunde la harul lui Dumnezeu va fi ca o grădină udată. Sănătatea lui va crește repede, lumina lui

va răsări în întuneric și slava Domnului se va vedea peste el. Să ne aducem aminte de iubirea duioasă a Domnului și de mulțimea îndurărilor Lui. Asemenea poporului Israel, să ridicăm pietrele noastre de amintire și să înscriem pe ele istoria prețioasă a celor făcute de Dumnezeu pentru noi.” (*Hristos, Lumina lumii*, p. 348)

„Este rău să ne irosim timpul, este rău să ne irosim gândurile.” (*Divina vindecare*, p. 208)

Eduard Călugăru
Trezorier, director Departamentul Administrarea
Creștină a Vieții, Uniunea Română

SUGESTII PENTRU TIMPUL DE RUGĂCIUNE

Laudă și adorare:

- Pentru dragostea Tatălui ceresc;
- Pentru chemarea de a face parte din Biserica Rămășiței;
- Pentru că Isus revine în curând.

INTONARE IMN: Isus, Prieten minunat – 90

Mărturisirea păcatelor:

- Pentru atitudinea de nemulțumire față de alții;
- Pentru gândurile negative;
- Pentru îngrijorarea în legătură cu problemele personale.

INTONARE IMN: Ce fericire! Am pe Isus! – 387

Cereri și mijlociri:

- Pentru o consacrare zilnică pentru ca Duhul Sfânt să mă folosească;
- Pentru un spirit de recunoștință și laudă;

- Pentru speranță, credință și iubire.

INTONARE IMN: Mai sus de cerul înstelat – 88

Mulțumire:

- Pentru binecuvântările primite;
- Pentru că Dumnezeu are un plan pentru mine;
- Pentru că pot să fac ceva pentru alții.

**INTONARE IMN DE ÎNCHEIERE:
O, Isus, ce dulce Nume! – 80**

RUGĂCIUNE DE ÎNCHEIERE

Luni, 8 octombrie

„UNDE ESTE MIELUL?”

3

IMN DE DESCHIDERE:
Vino, Te-aștept! - 364

RUGĂCIUNE DE DESCHIDERE

Text biblic:

„Iată focul și lemnele, dar unde este mielul pentru arderea-de-tot?” (Geneza 22:71)

MEDITAȚIE

Unul dintre cele mai provocatoare pasaje din Biblie se găsește în cartea Geneza, capitolul 22, versetele 1-8. Un capitol al tensiunilor care pare să fie deosebit de actual. Tensiune atât interioară, cât și exterioară, tensiune în relațiile de familie, dar și povara asumării responsabilității în luarea unor decizii dureroase. Câți dintre noi nu se confruntă astăzi cu astfel de frământări? Este bine să spui un adevăr dureros care poate afecta relația, imaginea, cariera? Cum răspunzi întrebărilor grele atunci când tu știi adevărul, dar eziți să-l prezinți? Ce faci când Dumnezeu îți cere imposibilul? Și, uneori, cerința Sa este contrară valorilor, educației și perspectivelor.

SĂPTĂMÂNĂ DE CONSACRARE PENTRU MISIUNE

Avraam era cunoscut ca un om deosebit, familist convins, respectat în societate și deosebit de înțelept, dar și cu o relație specială cu Dumnezeuul său. Dovezile sunt evidente și clare. Mai întâi, respectul familiei – soția îl numea *domnul meu* – și al societății – vezi atitudinea fiilor lui Het. Practica lui religioasă era cunoscută și respectată, mărturie stăteau altarele ridicate în locurile pe unde trecea. Și spiritul lui de rugăciune era cunoscut și de apreciat. Mijloca sau intervenea direct la Dumnezeu, așa cum a făcut pentru Abimelec sau pentru Sodoma și Gomora. El stătea de vorbă cu Dumnezeu, iar credința lui și răspunsurile primite la rugăciune sunt elocvente. Fiul promis stă în fața sa. Și aspectele practice ale credinței sale sunt evidențiate – i-a dat zecime lui Melhisedec și Dumnezeu știa ce va porunci casei lui, pentru că îl cunoștea.

Dar apare o criză și cea mai mare problemă este răspunsul pe care trebuie să i-l dea fiului său când Isaac întreabă: „Unde este mielul?”

Astfel putem observa câteva lucruri:

1) Atenție pentru detalii. Avraam își ia timp să ajungă pe muntele Moria. Trei zile îi ia parcurgerea distanței dintre Beer-Șeba și Ierusalim, un drum de aproximativ 80 km. Apoi grija atentă pentru foc și lemne. Cât de viu și frumos descrie Ellen G. White acest aspect în *Patriarhi și profeți!*

„Cu toate acestea, numai singur Dumnezeu putea înțelege cât de mare a fost sacrificiul tatălui care trebuia să-l omoare pe fiul său. Avraam dorea ca nimeni în afară de Dumnezeu să nu fie martor la scena despărțirii. El le-a poruncit slujitorilor săi să rămână pe loc, spunând: «Eu și băiatul ne vom duce până acolo să ne închinăm și apoi ne vom întoarce la voi»” (Geneza 22:5). Lemnele au fost puse pe spinarea lui Isaac, cel care avea să fie adus jertfă, tatăl a luat cuțitul și focul și, împreună, au urcat astfel pe vâr-

ful muntelui, tânărul întrebându-se în tăcere de unde se va lua jertfa în locul acesta atât de îndepărtat de turme și de staule. În cele din urmă, el zise: „Tată, iată focul și lemnele, dar unde este mielul pentru arderea-de-tot?» Vai, ce încercare grea! Cum străpunsese inima lui Avraam cuvântul plin de gingășie: «Tată!» Nu, încă nu-i putea spune. «Fiul meu», spuse el, «Dumnezeu Însuși va purta de grijă de mielul pentru arderea-de-tot.»”

Să privim cum facem noi când alcătuim un proiect care dorim să fie acceptat: ne ocupăm de detalii până în cele mai mici aspecte. Suntem bine informați, școliți și pregătiți, profesioniști ai detaliilor. Nu este rău, dar este suficient? Suntem și ascultați de cei din jur? Când Avraam a spus ceva, slugile lui au rămas acolo și l-au așteptat. Suntem extrem de puternici, putem duce singuri greul pentru îndeplinirea proiectului. Dar asta este totul?

2) Dovada credinței. În primul rând răspunsul: „Iată-mă!” a zis Avraam. Apoi ce riscuri și-a asumat dând curs cererii lui Dumnezeu, deși această cerere era foarte ciudată, iar încercarea, teribilă! Porunca lui Dumnezeu era conțră uzanțelor vremii și chiar cerințelor Sale.

„Satana era alături, gata să-i sugereze ideea că trebuie să se fi înșelat, căci Legea divină poruncește: «Să nu ucizi», iar Dumnezeu nu poate cere ceva ce a interzis mai înainte. Ieșind din cort, Avraam privi în sus la strălucirea liniștită a cerului fără nori și își reaminti făgăduința făcută lui cu aproape cincizeci de ani înainte, și anume că sămânța sa va fi numeroasă ca stelele. Dacă această făgăduință avea să fie împlinită prin Isaac, cum putea el să fie dat morții? Avraam era ispitit să creadă că este victima unei înșelăciuni. În îndoiala și chinul său sufletesc, se plecă la pământ și se rugă așa cum nu se mai rugase niciodată pentru o confirmare a poruncii că, într-adevăr,

el trebuie să aducă la îndeplinire datoria aceasta teribilă. El și-a adus aminte de îngerii trimiși pentru a-i descoperi planul lui Dumnezeu de a nimici Sodoma și care-i aduseseră făgăduința că i se va naște acest fiu, Isaac, și s-a dus la locul unde de atâtea ori îi întâmpinase pe solii cerești, nădăjduind să-i întâlnească din nou și să primească noi îndrumări, dar nimeni nu veni în ajutorul său. Întunericul părea că-l copleșise, dar porunca lui Dumnezeu îi suna în urechi: «la pe fiul tău, pe singurul tău fiu pe care-l iubești, pe Isaac.» Porunca trebuia să fie ascultată, iar el nu a îndrăznit să zăbovească. Ziua se apropia și el trebuia să pornească la drum.”

Răspunsul lui Avraam la acest test se vede în cuvintele spuse slujitorilor: „Ne vom întoarce la voi.” Aici se vede din nou credința că se vor întoarce împreună.

Apoi aceeași credință și supunere le găsim și la Isaac. Putea să se împotrivescă ideii de a fi sacrificat. Un tânăr puternic, care duce lemnele, ar fi putut să îi explice bătrânului tată că nu poate fi jertfă sau ar fi putut fugi, aducând tot felul de argumente. Dar el acceptă să fie jertfă, ca răspuns la întrebarea pe care o pusese chiar el mai înainte.

„Dar Isaac fusese educat din copilărie să asculte de îndată și cu încredere și, când i-a fost descoperit planul lui Dumnezeu, el a dat pe față o supunere plină de bunăvoință. El era părtaș al credinței lui Avraam și și-a dat seama că era onorat prin faptul că era chemat să-și dea viața ca jertfă lui Dumnezeu. Cu duioșie, el a căutat să ușureze durerea tatălui și să încurajeze mâinile lui înțepenite să lege frânghiile care îl fixau de altar.”

3) Și totuși lipsește ceva – Jertfa.

Aici este esența pentru această săptămână. Ce ne lipsește nouă, ca biserică, bisericii din România, bisericii din

orașul meu, familiei mele, vieții mele? Ce lipsește credinței mele și ce lipsește închinării mele?

Avem tot ce ne trebuie. Avem biserică și o imagine bună. Am progresat cum poate că alții nici nu au visat. Lu-mea ne cunoaște de oameni buni, chiar ca pe cei mai serioși creștini. Și nu este rău. Dar, când mergi la închinare, se vede vreo lipsă? (De obicei, vedem mai bine lipsurile celor de alături, nu pe ale noastre.)

Răspunsul Scripturii este magistral: „arderea-de-tot”. La sanctuar, altarul pentru arderea-de-tot era pus la intrare, ca să se înțeleagă că Domnul nu primește jumătăți de măsură. Se vede dacă nu este tot. Așa cere Dumnezeu. *Totul*. Aici se dovedește credința.

Dacă nu dai totul, se vede, iar detaliile nu vor sluji la nimic. Încercarea ce l-a definit pe Avraam ca om al credinței autentice a fost teribilă, dar el a dat totul: a pus pe altar și răspunsul la rugăciune, și viitorul, și relațiile.

Prioritatea mea, ca să fiu eficient aici și mântuit în ceruri este să dau totul, fără rețineri. Nu este simplu, dar Domnul nu primește decât „tot”, fără lipsuri.

Fii o „ardere-de-tot” pentru Dumnezeu!

„Marele act al credinței lui Avraam stă ca un stâlp de lumină, iluminând calea slujitorilor lui Dumnezeu din toate veacurile. Avraam n-a căutat o scuză pentru a se sustrage de la aducerea la îndeplinire a vooi lui Dumnezeu. În timpul celor trei zile cât a ținut călătoria, el a avut suficient timp să se gândească și să se îndoiască de Dumnezeu dacă ar fi dorit să se îndoiască. El s-ar fi putut gândi că, prin sacrificarea fiului său, avea să fie privit ca un ucigaș, un al doilea Cain, că acest fapt ar fi făcut ca învățătura lui să fie lepădată și disprețuită, nimicindu-i astfel puterea de a face bine semenilor săi. El ar fi putut argumenta că vârsta sa îl scutea de ascultare. Dar patriarhul n-a căutat refugiu în niciuna

dintre aceste scuze. Avraam era și el om; sentimentele și atașamentele lui erau ca și ale noastre, dar el nu s-a oprit să întrebe cum avea să se împlinească făgăduința făcută dacă îl sacrifică pe Isaac. El n-a stat să discute cu inima lui chinată. El știa că Dumnezeu este drept și neprihănit în toate cerințele Lui și a împlinit până la literă porunca primită.”

Întrebări și discuții:

- 1) Ce înseamnă să-l spui lui Dumnezeu: „lată-mă”?
- 2) Care sunt detaliile legate de jertfă astăzi? Le acorzi importanță ?
- 3) Cum ai descrie o „ardere-de-tot” în închinarea de astăzi?
- 4) Ce jertfă lipsește din închinarea ta?

Dragoș Mușat

Director Departamentul Comunicare, Uniunea Română

SUGESTII PENTRU TIMPUL DE RUGĂCIUNE

Laudă și adorare:

- Te laudăm, Doamne, pentru că Tu deții controlul vieților noastre și ne conduci în chip minunat chiar și atunci când nu înțelegem de ce.
- Te laudăm, Doamne, pentru Domnul Isus, exemplul nostru de dragoste și de jertfire. Deși nu vom putea înțelege niciodată de ce ne-ai iubit atât de mult, suntem fericiți să știm că suntem în mâna Ta.
- Te laudăm, Domnul nostru bun, pentru că ești drept și pentru că dreptatea Ta Te-a costat atât de mult. Ajuută-ne să o prețuim și să o urmăm.

INTONARE IMN: Simt un dor nespus, Isuse – 368

Mărturisirea păcatelor:

- Te rugăm, Doamne, să ne ierți pentru toate ocaziile în care nu ne-am lăsat conduși de Tine, când am ales să ascultăm de gândurile sau simțămintele noastre și nu de Cuvântul Tău!
- Te rugăm să ierți egoismul și preocuparea excesivă pentru binele nostru. Toate ocaziile când am uitat de alții sau de Tine!
- Te rugăm, Doamne, să ierți falsa noastră siguranță, simțământul că ne putem descurca singuri, că putem să ne luăm viața din mâna Ta în mâna noastră!

INTONARE IMN: Pe Isus Îl vreau aproape - 336**Cereri și mijlociri:**

- Te rugăm, Doamne, să ne ajuți să avem credință și să trăim prin credință în fiecare zi. Să ne bucurăm de prietenia Ta și să avem convingerea că Tu ne poți conduce în siguranță acasă!
- Ajută-ne, Doamne, să fim dispuși să jertfim chiar și ceea ce ne este drag. Dă-ne putere să învățăm să depindem de Tine și să ne supunem Ție cu adevărat!
- Ajută-ne, Doamne, să-i învățăm pe copiii noștri ce înseamnă să asculte de Tine! Să îi împrietenim cu Tine în fiecare zi și să le fim un exemplu de dragoste și spirit de sacrificiu.

INTONARE IMN: Viața noastră - 339**Mulțumire:**

- Mulțumim, Doamne, pentru călăuzirea Ta, pentru tot drumul pe care ne-ai condus.
- Mulțumim pentru toate acele persoane care s-au jertfit pentru binele nostru, pentru părinți sau copii, pentru

soții sau soți, pentru cunoscuți sau necunoscuți, care au sacrificat ceva pentru binele nostru.

- Mulțumim pentru toate ocaziile pe care le avem pentru a sluji, pentru a sacrifica, pentru a împărți din ceea ce ne-ai dat Tu.

**INTONARE IMN DE ÎNCHEIERE:
Doamne, ia Tu viața mea! – 360**

RUGĂCIUNE DE ÎNCHEIERE

Marți, 9 octombrie

ELLEN G. WHITE ȘI MISIUNEA BISERICII ADVENTISTE

4

IMN DE DESCHIDERE:

Oare n-ați aflat voi încă... - 456

RUGĂCIUNE DE DESCHIDERE

Text biblic:

„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile.”
(Matei 28:19)

MEDITAȚIE

Duhul lui Hristos este un duh misionar. (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 70)

Mântuitorul ne-a dat tuturor însărcinarea misionară: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile” (Matei 28:19), iar această însărcinare a fost înțeleasă, aplicată și transmisă cu hotărâre prin scrierile lui Ellen G. White, care

ne prezintă planul lui Dumnezeu pentru biserica Sa: „Biserica este instrumentul ales de Dumnezeu pentru mântuirea oamenilor. Ea a fost organizată pentru slujire, iar misiunea ei este aceea de a duce lumii Evanghelia.” (Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, p. 9)

Declarația oficială a Bisericii Adventiste despre misiunea ei este întemeiată pe Sfânta Scriptură și Spiritul Profetic și este formulată astfel: „Misiunea Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea este de a vesti tuturor oamenilor Evanghelia veșnică, în contextul întreprinderii solii îngerești din Apocalipsa 14:6-12, de a-i conduce la acceptarea lui Isus ca Mântuitor personal, unindu-se apoi cu Biserica Lui și de a-i pregăti pentru apropiata Lui revenire.” (<http://www.adventist.ro/index/misiunea-noastra>)

Misiunea era o prioritate principală pentru Ellen G. White și, pentru a argumenta acest concept, mă voi folosi de cele șase întrebări-cheie: Cine?, Ce?, Când?, Unde?, Cum? și De ce?

Cine?

Însuși glasul Domnului întreabă: „Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?” (Isaia 6:8). Pe parcursul istoriei, la această întrebare au răspuns profeții, apostolii, valdenzii, reformatorii și pionierii Bisericii Adventiste. Trebuie să admitem însă faptul că această întrebare sau provocare misionară a lui Dumnezeu a întâmpinat și refuz, motivat uneori prin diferite scuze sau obiecții. Ellen G. White a acceptat marea chemare misionară din partea lui Dumnezeu și, timp de șaptezeci de ani, și-a dedicat viața slujirii acestei cauze. Definiția pe care ea o dă pentru „misionar” reflectă nu doar înțelegerea pe care o avea, cât mai ales practica slujirii sale: „Fiecare copil al lui Dumnezeu este chemat să fie misionar; suntem chemați în slujba lui Dumnezeu și a semenilor noștri, iar obiectul educației noastre ar trebui

să fie pregătirea pentru această slujire." (*Divina vindecare*, p. 395)

Atunci când vorbim despre misiunea bisericii și glasul Domnului ne adresează fiecăruia întrebarea: „Cine?”, ne vom confrunta cu o paletă mult prea diversificată de răspunsuri, precum: „De ce tocmai eu? Altcineva este mai calificat în domeniu... Eu sunt timid, nu am experiență!” etc. În această Săptămână de Consacrare, lasă-L pe Dumnezeu să îți mai adreseze încă o dată această întrebare: „Cine?” și, înainte de a da un răspuns, nu uita că ești fiul sau fiica lui Dumnezeu, răscumpărat chiar de acel Misionar al cerului care a răspuns astfel la întrebarea Tatălui: „Eu Îmi voi da viața pentru ei.”

De ce?

Această întrebare are de a face cu motivația misiunii. Motivația misiunii este foarte importantă. Pentru a fi eficienți, fiecare dintre noi are nevoie de o motivație puternică în tot ceea ce face. Motivația este dorința arzătoare care te pune în mișcare și te face să vrei să acționezi. Dragostea este unul dintre cei mai importanți factori motivaționali pentru oameni. Nu putem avea o misiune plină de sens, fără dragoste față de semenii noștri. Ellen G. White identifică puterea motivatoare care ne lipsește multora dintre noi: „De jur împrejurul nostru sunt suflete care pier în păcatele lor. În fiecare an, mii și mii de oameni mor fără Dumnezeu și fără speranța unei vieți veșnice... Dumnezeu cere ca poporul Său să fie mâna Sa de ajutor pentru a ajunge la cei care pier, dar cât de mulți sunt mulțumiți să nu facă nimic! Lipsește iubirea aceea care L-a făcut pe Hristos să părăsească locașul Său ceresc și să ia asupra Sa natura omenească, pentru ca natura omenească să poată lua contact cu natura omenească și să atragă neamul omenesc spre divinitate” (*Mărturii*, vol. 4, p. 445). Atunci când vom înce-

pe să-i iubim pe oameni mai mult decât pe noi înșine, vom începe să înțelegem dragostea care L-a motivat pe Domnul Isus să părăsească cerul și să moară pentru noi.

Ce?

Întrebarea „Ce?” abordează conținutul mesajului misionar. Tot adevărul descoperit în viața Domnului Isus Hristos și în paginile Sfintei Scripturi trebuie transmis mai departe ca fiind un adevăr absolut într-o lume cu o moralitate relativă. Ellen G. White a reușit să comprime adevărurile Bibliei în câteva teme majore care constituie esența mesajului Bisericii Adventiste. Iată doar câteva dintre temele majore pe care mai mulți autori le enumeră ca fiind fundamentale și proeminente în scrierile ei: iubirea lui Dumnezeu, marea luptă dintre Hristos și Satana, Isus Hristos, crucea Sa și mântuirea, creștinismul practic și dezvoltarea caracterului creștin, locul central ocupat de Biblie, cele trei solii îngerești și misiunea adventă și a doua venire a lui Hristos. Acestea au fost temele pe care Ellen G. White le-a trăit, predicat și scris, și, pentru că ele sunt parte din Evanghelia veșnică, ar trebuie să constituie și conținutul mesajului nostru de astăzi.

Cum?

Evanghelizări publice, proiecte sociale, cluburi de sănătate, centre de influență, școli, spitale și sanatorii, activități de colportaj, librării, grupe de studiu, evanghelizare prin prietenie și părtășie plus multe alte proiecte misionare ar putea fi răspunsul la întrebarea „Cum?”. Atunci când vorbește despre metode misionare de succes, Ellen G. White recomandă exemplul lui Isus: „Numai metoda lui Hristos va aduce un succes real în încercarea de a ajunge la inima oamenilor. Mântuitorul interacționa cu oamenii ca unul care le dorea binele. El își arăta compasiunea față de ei, îngrijea

de nevoile lor și le câștiga încrederea. Apoi le spunea «Urmați-Mă!» (*Divina vindecare*, ed. 2010, p. 98). Relațiile bune cu cei din jur, compasiunea și grija manifestate față de semenii noștri înseamnă prietenie și dragoste. Isus Hristos a fost prietenul oamenilor și cred că cea mai mare provocare din punct de vedere misionar este să avem cât mai mulți prieteni, cărora să le câștigăm încrederea și cărora să le arătăm iubirea infinită a lui Dumnezeu pentru ei.

Unde?

Ellen G. White a scris mult despre misiunea interculturală, a contribuit la dezvoltarea conceptului de misiune externă și a ajutat Biserica Adventistă să nu se concentreze doar asupra Americii, ci să aibă o viziune globală. Ea a promovat o perspectivă misionară holistică, incluzând toate grupurile de oameni, de orice naționalitate, etnie și limbă. Același mesaj al speranței trebuie să ajungă la toate grupurile religioase. Ellen G. White a menționat inclusiv țara noastră, România: „Acelora care prezintă adevărul în Europa le este încredințată o mare lucrare... Franța și Germania, cu marile lor orașe cu o populație numeroasă, se află în atenția noastră... De asemenea, avem în vedere Olanda, Austria, România, Turcia, Grecia și Rusia, cu milioane și milioane de oameni, ale căror suflete sunt la fel de prețioase în ochii lui Dumnezeu ca sufletele noastre și care nu știu nimic despre adevărurile speciale pentru acest timp.” (*Schițe din viața mea*, pp. 304–305).

Când?

Prezența lui Isus Hristos ne este promisă până la sfârșitul veacului (Matei 28:20), adică până la revenirea Sa pe norii cerului. Cât timp vom trăi pe acest pământ, avem acest mandat de a proclama vestea cea bună a Evangheliei. După cum viața lui Ellen G. White a fost o viață foar-

te activă – ea era tot timpul ocupată: a scris mereu, nici tremuratul mâinilor nu a oprit-o din scris –, la fel și viața noastră trebuie să fie ocupată cu mărturisirea lui Isus Hristos. „Biserica lui Hristos de astăzi stă în fața celei mai mari lupte din istoria ei. Astăzi se simte nevoia urgentă ca darul fiecărui membru credincios și devotat să fie folosit. «Toți la lucru!», nicio dispensă, nicio excepție – este porunca timpului.” (*Timpul și lucrarea și încheierea lucrării*, p. 53)

Porunca misionară a timpului este: Astăzi!

Dumnezeu să dea biruință și un rod bogat!

Balla Lóránd

Director Departamentele Publicații, Grupuri Etnice și
Spiritul Profetic, Uniunea Română

SUGESTII PENTRU TIMPUL DE RUGĂCIUNE:

Laudă și adorare:

- Lăudat să fie Dumnezeu pentru libertatea din țara noastră și pentru lucrarea de salvare a sufletelor prin intermediul publicațiilor Bisericii Adventiste!
- Lăudat să fie Duhul Sfânt pentru spiritul profeției manifestat prin scrierile lui Ellen G. White!
- Lăudat fie Domnul pentru Sfânta Scriptură și cărțile scrise de Ellen G. White!

INTONARE IMN: De pe stânca mântuirii – 420

Mărturisirea păcatelor:

- Iartă-ne, Doamne, dacă am neglijat studiul Bibliei și studiul cărților Spiritului Profetic!
- Iartă-ne, Doamne, pentru faptul că nu am folosit fiecare ocazie pentru a Te mărturisi pe Tine!

- Iartă-ne, Doamne, pentru faptul că, de multe ori, am căutat diferite scuze pentru a ne justifica comoditatea pe plan misionar!

INTONARE IMN: Cu sufletul prea plin de dor – 185

Cereri și mijlociri:

- Ajută-ne, Doamne, să citim mai mult Biblia și scrierile Spiritului Profetic!
- Pentru fiecare carte misionară care ajunge în mâinile oamenilor;
- Pentru Editura Viață și Sănătate și pentru colportori.

INTONARE IMN: Doamne-ntinde palma Ta – 329

Mulțumire:

- Pentru fiecare carte tipărită la Editura Viață și Sănătate;
- Pentru posibilitățile și resursele necesare pentru a tipări cărți misionare pentru țara noastră;
- Pentru fiecare sfat și îndrumare venite prin intermediul scrierilor Spiritului Profetic.

INTONARE IMN DE ÎNCHEIERE: Ne așteaptă un cămin strălucit – 549

RUGĂCIUNE DE ÎNCHEIERE

Miercuri, 10 octombrie

SCAPĂ-ȚI CASA!

5

INTONARE IMN DE DESCHIDERE:
Dorul meu ne-ncetat... - 440

RUGĂCIUNE DE DESCHIDERE

Text biblic:

„A făcut un chivot ca să-și scape casa.” (Evrei 11:7)

MEDITAȚIE

Istoria Vechiului Testament ne prezintă trei mari evenimente cu caracter catastrofic, care au o legătură directă cu încheierea istoriei salvării din păcat a lumii noastre. Două dintre aceste evenimente sunt amintite în Noul Testament de Mântuitorul, ca lecții pentru timpul dinaintea revenirii Sale. E vorba de:

- Istoria potopului, despre care citim în Matei 24:37-39: „Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întâmpla și la venirea Fiului omului...”
- Relatarea despre Sodoma și Gomora, amintită în Luca 17:28-30: „Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot... se va întâmpla aidoma... În ziua când a ieșit Lot din Sodoma, a

plouat foc și pucioasă din cer și i-a pierdut pe toți. Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului.”

- Al treilea eveniment este evocat de Domnul Isus în noaptea în care a fost vândut, iar apostolul Pavel face referire la el în legătură cu revenirea Mântuitorului: evenimentul exodului, care are în centru sărbătoarea Paștelui ca amintire a eliberării. În noaptea trădării Sale, Paștele este înlocuit de Domnul Hristos cu Sfânta Cină, despre care Pavel spune frumos: „Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului până va veni El” (1 Corinteni 11:26). Cina Domnului luminează astfel marele Exod dinspre pământ spre cer.

Privite cu atenție, aceste evenimente mărețe din istoria salvării ne transmit lecții esențiale despre timpul încheierii tuturor lucrurilor și ne arată ce înseamnă să așteptăm „fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Hristos” (Tit 2:13).

Salvarea familiei are prioritate

Fiecare dintre aceste trei evenimente ne îndreaptă atenția spre ideea de *casă*:

- „A făcut un chivot ca să-și scape casa” (Evrei 11:7).
- „Pe cine mai ai aici? Gineri, fii și fiice și tot ce ai în cetate: scoate-i din locul acesta... Scoală-te, ia-ți nevasta și cele două fete care se află aici, ca să nu pieri și tu în nelegiuirea cetății” (Geneza 19:12-15).
- „Sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nicio urgie atunci când voi lovi țara Egiptului” (Exodul 12:13).

lubești pe Domnul, ascuți de El, te pregătești să-L întâmpini, *dacă* ai grijă de casa ta, *dacă* faci tot ce este

potrivit cu credința în El pentru familia ta (soț, soție, copii etc.).

Cred că este potrivit cu credința în El să facem tot ce putem pentru a ne salva familiile. O familie salvată poate lucra și pentru salvarea altor familii.

Prin profetul Său, Dumnezeu îi conștientizează pe creștini de un fapt foarte important: „Lucrarea noastră pentru Hristos trebuie să înceapă *cu familia, în cămin...* Nu există un alt câmp misionar mai important decât acesta... Acest câmp a fost neglijat în mod rușinos de către mulți și este timpul ca acele resurse și remedii divine să fie prezentate, pentru ca această stare de rău să fie îndreptată.” (*Căminul adventist*, p. 35)

Resursele cerului pentru familie

Ca o subliniere a importanței cuvintelor pe care le va spune în Numele Domnului, Pavel afirmă: „Acum, dar, rămân acestea trei: *credința, nădejdea și dragostea*, dar cea mai mare dintre ele este dragostea” (1 Corinteni 13:13). Cuvântul „rămân” transmite ideea de permanență. Prin urmare, creștinul e îndemnat să-și concentreze atenția la acestea.

a. Credința. Cuvântul folosit aici pentru credință nu se referă la darul spiritual al credinței, ci la experiența descrisă în Evrei 11, unde găsim credința lui Noe care a acționat pentru a-și salva casa. Această credință trebuie să fie de valoare veșnică, deoarece va fi pururea un element esențial al vieții armonioase pe Noul Pământ. Luptați-vă de aceea nu cu armele firii (răutatea, dictatura, rigiditatea, forța, formalismul...), ci cu armele Duhului (blândețea, răbdarea, fermitatea, înțelegerea, comunicarea...), ca să aduceți familia la un numitor comun: credința în Dumnezeu. Credința în El este mereu în armonie cu Scripturile. Iar credința autentică se vede în faptele ascultării de El, de Cuvântul Lui (Iacov 2:17).

b. Nădejdea. Este dorința după un obiect sau așteptarea de a-l obține. În sensul acesta îți poți evalua nădejdea ta legată de propria familie. Care-ți sunt dorințele legate de familie? Ce faci pentru ca nădejdea ta să devină realitate? „Luptați-vă cu stăruință pentru unitate! Rugați-vă pentru ea, lucrați pentru unitate! Aceasta va aduce sănătate spirituală, va înnobilă gândurile, vă va face în stare să biruiți egoismul și bănuielile rele și să fiți mai mult decât biruitori prin Acela care v-a iubit și S-a dat pe Sine pentru voi. Răstigniți eul; prețuiți-i mai mult pe alții decât pe voi înșivă! Astfel veți deveni una cu Hristos. Înaintea universului ceresc și înaintea bisericii și a lumii, voi veți fi o dovadă de netăgăduit că sunteți fii și fiice ale lui Dumnezeu. El va fi proslăvit prin exemplul pe care îl dați voi.” (*Sfaturi pentru biserică*, p. 290)

c. Dragostea. Când ajungem să înțelegem că, dintre toate însușirile caracterului, iubirea este aceea pe care inspirația o folosește pentru a descrie natura lui Dumnezeu, devine ușor de înțeles de ce spune apostolul că, mai presus de toate darurile Duhului, acesta este cel mai mare (1 Ioan 4:7,8,16). Ca mod de a trăi, iubirea este eficientă, biruitoare și mai satisfăcătoare decât posesiunea și exercitarea diferitelor daruri ale Duhului. Iubirea de Dumnezeu și de semenii noștri este cea mai înaltă expresie a armoniei cu Dumnezeu.

Analizarea fundamentelor concepției biblice despre familie ne descoperă că familia este o expresie a dragostei care se dăruiește pe sine și a naturii relaționale a lui Dumnezeu. Relația armonioasă și plină de iubire din cadrul Sfintei Treimi exemplifică esența dragostei care se dăruiește și care își găsește exprimarea prin relațiile dintre oameni.

Copiii noștri privesc familia nu atât de mult din perspectiva conceptelor, cât a practicii: iertare atunci când faci

o greșeală, locul unde poți cânta la pian fără să te intimidezi...

Un copilăș spunea: „Atunci când ai o familie, nu mai ai nevoie de nimeni, decât de Dumnezeu.” Observăm că, pentru copii, familia înseamnă lucruri practice, vizibile, auzibile: acceptare, respect, atenție, fapte bune, de dragoste.

Gândește-te, întreabă-te: Ce înseamnă pentru mine familia mea? Dacă cei din familia ta înseamnă pentru tine mai mult decât le-ai arătat în trecut (soțului, soției, copiilor, vecinilor, colegilor de muncă, prietenilor, membrilor de la biserică), poate că este timpul să faci ceva pentru ca mesajele tale să ajungă la ei.

„Căminul care este împodobit cu dragoste, înțelegere și gingășie este un loc pe care îngerilor le place să-l viziteze și în care Dumnezeu este slăvit. Influența unui cămin creștin, supravegheat cu grijă în anii copilăriei și ai tinereții, este cea mai sigură protecție împotriva corupției din lume. În atmosfera unui astfel de cămin, copiii vor învăța să-i iubească atât pe părinții lor pământești, cât și pe Tatăl lor cereșc.” (*Căminul adventist*, p. 19)

Fă tot ce poți pentru salvarea casei tale!

Romică Sîrbu

Director Departamentele Educație și Familie, Uniunea Română

SUGESTII PENTRU TIMPUL DE RUGĂCIUNE

Laudă și adorare:

- Laud pe Domnul pentru darul familiei.
- Laud pe Domnul pentru soția/soțul meu și pentru copiii mei.
- Laud pe Dumnezeu pentru că, prin familia mea, Îl pot cunoaște mai bine pe El.

INTONARE IMN: Suntem una-n iubirea Lui – 570

Mărturisirea păcatelor:

- Că nu ne luăm timp să ne închinăm împreună.
- Că nu ne arătăm deplin dragostea în familie.
- Că nu stăm mai mult de vorbă unii cu alții în familie.

INTONARE IMN: Revarsă, Doamne, pace și iubire – 669

Cereri și mijlociri:

- Doamne, salvează-mi familia!
- Ajută-mă să fac din salvarea familiei mele (soției/soțului, copiilor), prioritatea vieții!
- Învață-mă cum să le arăt dragostea Ta celor din familia mea!

INTONARE IMN: Ce fericit e-acel cămin – 668

Mulțumire:

- Îți mulțumesc, Doamne, că-mi iubești familia.
- Îți mulțumesc, Doamne, că ai răbdare cu mine și familia mea.
- Îți mulțumesc, Doamne, pentru planurile Tale de a-mi salva familia.

**INTONARE IMN DE ÎNCHEIERE:
L-acele țărături – 861**

RUGĂCIUNE DE ÎNCHEIERE

Joi, 11 octombrie

COMOARA DIN CURTE

Ia seama la cei din casa ta!

6

INTONARE IMN DE DESCHIDERE:

O, Duh divin, Preasfânt - 144

RUGĂCIUNE DE DESCHIDERE

Text biblic:

„Dacă nu poartă cineva de grijă de ai lui, și mai ales de cei din casa lui, s-a lepădat de credință și este mai rău decât un necredincios.”

(1 Timotei 5:8)

MEDITAȚIE

Când ne referim la copiii și tinerii, cel puțin în discursuri publice, îi numim „prioritatea numărul unu” sau chiar exagerăm numindu-i „prioritatea zero”. Dacă s-au reflectat sau nu în realitate aceste sintagme, nu vom comenta. Acum însă vom aborda subiectul într-o manieră mai puțin declarativă sau protocolară. Ce ar fi să ne întrebăm personal, indiferent de vârstă sau rang:

Ce am făcut eu în mod concret pentru copiii și pentru tinerii? Am depășit măcar puțin zona declarațiilor cu privire la ei?

Cât din timpul meu a fost dăruit în vreun fel copiilor sau tinerilor pe care îi întâlnesc? Am fost mereu foarte grăbit pentru ei?

Am păstrat distanța de teamă că nu mă pricep să relaționez cu ei?

Oare cum ar fi dacă mi-aș pune niște ochelari prin care să privesc la tineri și să-i văd într-un mod mai asemănător cu modul în care îi privește Dumnezeu?

Aș putea să văd valoarea imensă pe care Dumnezeu o acordă unui tânăr care rămâne în biserică?

Aș putea evalua costurile aducerii unui tânăr din alte cercuri în biserică și să le compar cu efortul făcut în realitate pentru a-i păstra pe cei ce se află deja la un pas de o decizie?

Am putea privi prin ochii lui Dumnezeu și să vedem dacă El îl privește diferențiat pe un tânăr cu vicii și marcat de păcatul lumii și dacă îi acordă o valoare mai mare decât unui tânăr nedecis și în pragul unor alegeri capitale, dar care este deja în biserică?

Este acest tânăr mai puțin valoros doar pentru că se află mai aproape de familia bisericii, deși încă nu a încheiat un legământ?

Nu cumva suntem mai dispuși să investim financiar pentru alte categorii decât pentru copiii și tinerii din curtea bisericii, doar pentru că cei ai noștri presupun mai multă implicare sufletească?

Oare capcana rapoartelor și a posibilității de a ne lăuda cu reușite evanghelistice are un rol în această chestiune?

Câteva idei concrete:

- Pentru a-i înțelege mai bine pe cei din generația tânără de astăzi, faceți o listă cu lucrurile, provocările, ispitele care există astăzi și nu au existat în trecut!
- Notați acele lucruri care în trecut erau ieșite din comun, iar astăzi sunt considerate normalitate!

- Notați lucrurile care reprezintă un avantaj la ora actuală și care nu au fost la îndemână în trecut!
- Încercați să identificați acel lucru care poate fi considerat cheia comportamentului sau a situației actuale a tineretului și găsiți câteva modalități de a răspunde la această situație!

Când apostolul Pavel vorbește despre responsabilitatea de a purta de grijă cu prioritate de cei din casa noastră, nu are în vedere doar faptul de a le asigura hrana, adăpostul și hainele, ci se referă la toate nevoile celor care sunt ai noștri. Oare nu ar fi bizar și ilogic să fim mai preocupați de salvarea unor străini și a celor de departe decât de cei pe care noi i-am adus pe lume și ar trebui să ne dorim să fie mântuiți? Ce s-o fi întâmplat cu sistemul nostru de valori de părem mai dispuși la eforturi, cheltuieli, deplasări, programe și sacrificii pentru persoane de care nici nu am auzit, însă neglijăm ori tratăm la limita minimă mântuirea celor din curtea noastră! Nu cumva „misiunea” pe alt continent ne face să ne simțim mai importanți decât slujirea și exemplul umil din familia noastră? Nu cumva ne simțim mai la înălțime atunci când vorbim în locuri necunoscute decât acolo unde conțeamă mai mult faptele noastre decât cuvintele?

În viziunea lui Dumnezeu, neglijarea celor din casa noastră este pe același nivel cu necredința. Este clar că e mult mai dificil să lucrăm pentru cei care ne știu foarte bine, ne văd dacă studiem zilnic sau nu, ne știu relația cu Dumnezeu mai bine decât străinii și care ne cunosc gesturile sau atitudinile necosmetizate. Adevăratul misionariat începe și se sfârșește în casa noastră. Niciun număr de oameni salvați nu va egala pierderea propriilor copii, față de care suntem în primul rând datori.

Poate că ar fi momentul să ne mai întrebăm o dată următoarele:

Sunt tinerii din casa ori din biserica noastră o problemă? Nu. Tinerii sunt o oportunitate. Chiar ei ne pot ajuta în realizarea misiunii noastre.

Sunt copiii noștri o dificultate? Nu. Copiii sunt o șansă, singura șansă. Putem începe misiunea chiar de la ei. Dacă cineva poate și merită să fie salvați, aceștia sunt copiii noștri.

Sunt studenții un motiv de îngrijorare? Nu. Studenții sunt o elită de lideri pe care îi putem forma și primi. Ar fi momentul să înțelegem și să folosim acest avantaj oferit de Dumnezeu.

Daniel Chirileanu
Director Departamentul Tineret și Slujirea Copiilor,
Uniunea Română

SUGESTII PENTRU TIMPUL DE RUGĂCIUNE

Laudă și adorare:

- Laudă pentru familiile care se străduiesc să-i educe pe copiii lor în spirit creștin, biblic.
- Laudă pentru libertatea și mijloacele de care se bucură copiii noștri (la școală, serviciu, misiune).
- Laudă pentru ocrotirea permanentă pe care Dumnezeu le-o asigură copiilor noștri, chiar și atunci când nu putem să fim alături de ei.

INTONARE IMN: *Iubit Isuse-al meu* - 269

Mărturisirea păcatelor:

- Doamne, ne pare rău pentru că, de foarte multe ori, ne-am grăbit să îi judecăm pe cei tineri înainte de a-i înțelege!
- Doamne, ne pare rău pentru că am judecat de foarte multe ori acțiunile tinerilor și nu am încercat mai mult să le fim exemple pozitive!

- Doamne, ne pare rău pentru că am preferat să emitem interdicții pentru tineri și nu am încercat să-i încurajăm în mod constructiv să realizeze lucruri frumoase!

INTONARE IMN: Ești pe calea mântuirii – 671

Cereri și mijlociri:

- Doamne, Te rugăm pentru tinerii care s-au îndepărtat de familia bisericii!
- Doamne, ne rugăm pentru binecuvântarea și încurajarea tinerilor descurajați, indiferent de motive!
- Doamne, Te rugăm pentru tinerii care se luptă să ia decizia de a încheia un legământ cu Tine!

INTONARE IMN: Isus, Prieten minunat – 90

Mulțumire:

- Mulțumire pentru copiii pe care ni i-a dăruit Dumnezeu.
- Mulțumire pentru liderii și instructorii care se preocupă de formarea copiilor noștri.
- Mulțumire pentru copiii și tinerii care se implică în diferite domenii de slujire a lui Dumnezeu.

INTONARE IMN DE ÎNCHEIERE: Noi călători suntem – 301

RUGĂCIUNE DE ÎNCHEIERE

Vineri, 12 octombrie

PĂSTORUL CEL BUN

O imagine ideală a adevăratului slujitor

7

INTONARE IMN DE DESCHIDERE:

Isus îmi e Păstorul bun – 86

RUGĂCIUNE DE DESCHIDERE

Text biblic:

„Eu sunt Păstorul cel bun. Eu Îmi cunosc oile Mele și ele Mă cunosc pe Mine, așa cum Mă cunoaște pe Mine Tatăl și cum cunosc Eu pe Tatăl, și Eu Îmi dau viața pentru oile Mele.” (Ioan 10:14,15)

MEDITAȚIE

Ca să poți vorbi despre El, trebuie să fii asemenea Lui. Însă numai predicarea nu este suficientă. Oamenii ne vor crede și-L vor urma pe Isus, dacă, mai întâi, le arătăm cum s-a schimbat viața noastră. Vorbește-le semenilor tăi despre revenirea Domnului și trăiește ca și cum El s-ar întoarce mâine. Este misiunea mea să le vorbesc celor pierduți și descurajați, biruiți de păcat și robi ai dumnezeului veacului acestuia despre adevăratul Păstor și despre ce poate face El pentru ei.

SĂPTĂMÂNĂ DE CONSACRARE PENTRU MISIUNE

Își dă viața pentru oi. Una dintre cele mai frumoase imagini, care aduce alinare și speranță, este cea a Bunului Păstor, care, ținând mielușelul pe umăr, Își conduce turma spre pajiști înverzite și ape înviorătoare (dătătoare de viață). Poate de aceea mii și mii de oameni aflați în situații-limită și-au găsit refugiul și mângâierea în cuvintele pline de putere ale Psalmului 23. Isus folosește această sintagmă arhicunoscută și plină de semnificații pentru iudeii pioși, care cercetau scrierile profetice și așteptau timpuri mesianice, vremuri de pace și prosperitate și care-L așteptau pe marele Păstor. În felul acesta, El le deschide ochii către un Dumnezeu plin de compasiune, de infinită iubire și ocrotire, către un Dumnezeu-Păstor, care nu doar că are grijă de turma Sa, ci chiar este dispus să Se jertfească pentru o singură oaie care rătăcește bezmetică prin locuri întunecoase și pline de primejdii. El a venit în întuneric pentru tine! Spune-le această veste bună semenilor tăi și fă din propovăduire misiunea ta!

„Isus ne iubește pentru că noi suntem darul Tatălui Său și răsplătirea lucrării Sale. El ne iubește ca pe copiii Săi. Cititorule, El te iubește. Cerul însuși nu poate da nimic mai mult, nimic mai bun. De aceea, ai încredere!” (*Hristos, Lumina lumii*, p. 483)

Își cunoaște oile și acestea îl cunosc. Isus ne invită la o relație personală cu El atât de strânsă, încât, atunci când ne vorbește, noi să putem deosebi vocea Sa dintre atâtea voci care încearcă să ne amăgească, să ne înșele și să ne ducă la distrugere. Isus cunoaște numele fiecărei oi, El o cheamă pe nume pe fiecare; toate sunt ale Lui! Păstorul cel bun are un interes personal, plin de iubire, pentru fiecare dintre ele. Cu prețul vieții, El este dispus să asigure siguranța turmei. La rândul lor, oile, cunoscând caracterul Păstorului, au o încredere necondiționată și o ascultare

iubitoare. Spune-le oamenilor cât de mult îi iubește Isus! Arată-le cum a lucrat pentru tine, cum ți-a schimbat viața și te-a ajutat să pornești pe un drum nou! Spune-le că, alături de El, viața are cu adevărat sens.

„Fiecare suflet este atât de bine cunoscut de Isus, ca și când ar fi singurul pentru care a murit Mântuitorul. Durerea fiecăruia Îi mișcă inima. Strigătul de ajutor ajunge la urechile Lui. El a venit pentru a-i atrage pe toți oamenii la Sine. El le zice: «Urmați-Mă», iar Duhul Său lucrează asupra inimii lor, pentru a-i atrage să vină la El.” (*Hristos, Lumina lumii*, p. 480)

Merge înaintea oilor. Faptul că Păstorul merge înaintea oilor, le dă asigurarea că nu vor greși drumul, că nu se vor rătăci și că vor ajunge în siguranță la țintă. Păstorul cel bun nu doar scoate oile din staul, El merge înaintea lor, este exemplul pentru oile Sale, asemenea regelui care nu doar își trimitea supușii să lupte, ci el însuși îi conducea în luptă, era în fața lor și înfrunța primul pericolul. Păstorul care conduce este cel care deschide drumul, care protejează turma, Se dedică total oilor Sale și, la nevoie, apără oile cu prețul propriei vieți. Faptul că El este înaintea noastră ne conferă siguranță deplină, călăuzire sigură și conducere înțeleaptă. Vom ști că nu vom avea de luptat nimic mai mult decât ceea ce a înfruntat și a biruit El înaintea noastră. Poți fi și tu un exemplu pentru semenii tăi! Arată-le că îți pasă și fă tot ce poți pentru a-i ajuta să se întâlnească cu El!

„Calea către cer e sfințită de urmele pașilor Mântuitorului. Cărarea poate fi prăpăstioasă și aspră, dar Isus a mers pe calea aceasta; picioarele Sale au călcat și îndoit spinii pentru a face calea mai ușoară pentru noi. Orice povară pe care suntem chemați să o purtăm a fost purtată mai înainte de El.” (*Hristos, Lumina lumii*, p. 480)

Este preocupat de creșterea turmei. Păstorul Își iubește turma, o hrănește, o conduce și o ocrotește, dar, de asemenea, înmulțește turma. Întotdeauna vor mai fi oi de adus în staul, singurul loc care oferă siguranță și protecție. Isus Se prezintă pe Sine ca un păstor bun, care are grijă de oile sale. Pentru fiecare are cuvinte de îmbărbătare, spre fiecare privește cu blândețea unui părinte, fiecăreia îi oferă hrană și ocrotire. El a fost și continuă să fie un model pentru toți cei care vor să devină păstori și conducători ai oamenilor.

Domnul Isus este Păstorul suprem și ne cheamă și pe noi la această misiune nobilă (Efeseni 4:11). Această invitație nu este doar pentru conducătorii bisericii, ci fiecare are o misiune, fiecăruia i s-a încredințat o turmă, formată din copii, părinți, soț sau soție, prieteni, colegi, vecini... Singurul de la care putem învăța cum să ne păstorim turma încredințată, mai mare sau mai mică, este El, marele Păstor. Cu multă dragoste, compasiune și responsabilitate, să purtăm de grijă turmei noastre, fiecărei oițe, fiecărui mielușel, până va veni El, adevăratul Păstor, Cel care Își va conduce turma la ape veșnice și pășuni nemuritoare, Cel care ne va duce cu iubire înapoi, în staulul ceresc.

„Păstorul cel bun a venit pentru a căuta și a mântui ce era pierdut. Prin faptele Sale, El și-a arătat dragostea pentru oile Sale. Toți păstorii care lucrează sub conducerea Păstorului suprem vor avea trăsăturile Sale: vor fi blânzi și smeriți cu inima.” (*Mărturii*, vol. 4, p. 377)

„Așadar, dacă ne predăm lui Dumnezeu și câștigăm suflete pentru El, grăbim venirea Împărăției Sale. Numai aceia care se consacră în slujba Sa, zicând: «Iată-mă, trimite-mă!», ca să deschidă ochii orbilor, să-i întoarcă pe oameni de la întuneric la lumină și de sub puterea lui Satana la Dumnezeu,

«ca să primească, prin credința în [Isus], iertarea de păcate și moștenirea împreună cu cei sfinți» (Faptele 26:18), numai ei se vor ruga în sinceritate: «Vie Împărăția Ta.»» (*Cugetări de pe Muntele Ferișilor*, p.108)

Aurel Neațu
Secretar, director Departamentul Asociația Pastorală,
Uniunea Română

SUGESTII PENTRU TIMPUL DE RUGĂCIUNE

Laudă și adorare:

- Doamne, Ți mulțumim pentru că Tu ești Păstorul nostru cel bun și ne porți de grijă clipă de clipă.
- Doamne, Te laudăm pentru Fiul Tău, Isus Hristos, care a venit să ne răscumpere și să ne fie un model în toate privințele!
- Doamne, Te laudăm pentru că drumul către cer este sfințit de urmele pașilor Mântuitorului!

INTONARE IMN: Nume frumos - 82

Mărturisirea păcatelor:

- Doamne, Te rugăm să ne ierți pentru că, de multe ori, nu am luat seama la îndemnul Tale și am mers pe căile alese de noi!
- Te rugăm să ne ierți pentru că viața noastră nu le-a vorbit celor de lângă noi despre Tine!
- Doamne, Te rugăm să ne ierți pentru că nu ne-am făcut așa cum dorești Tu lucrarea pentru cei pe care Tu i-ai dat în grija noastră!

INTONARE IMN: Așa cum sunt, eu vin la Tine - 180

Cereri și mijlociri:

- Doamne, Te rugăm să crești Tu biserica Ta!
- Doamne, Te rugăm să ne dai Tu înțelepciunea și puterea de care avem nevoie pentru a face lucrarea pe care ne-ai încredințat-o!
- Doamne, Te rugăm să trimiți Duhul Tău cel Sfânt, după făgăduința Ta, ca să ne pregătească, să ne îndrume și să lucreze prin noi pentru ca vestea cea bună să poată ajunge la cât mai mulți!

INTONARE IMN: Doamne, marea Ta lucrare – 445

Mulțumire:

- Doamne, Îți mulțumim pentru că Tu ești Păstorul nostru cel bun!
- Doamne, Îți mulțumim că ne-ai chemat să lucrăm împreună cu Tine!
- Doamne, Îți mulțumim că drumul pe care ne chemi să mergem, a fost netezit de Tine!

**INTONARE IMN DE ÎNCHEIERE:
Dorul meu ne-ncetat... – 440**

RUGĂCIUNE DE ÎNCHEIERE

Sabat, 13 octombrie

BISERICA LUI DUMNEZEU

O constelație a celor aleși

8

**INTONARE IMN DE DESCHIDERE:
Ce pace și ce bucurie – 571**

RUGĂCIUNE DE DESCHIDERE

Text biblic:

„Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni.” (Coloseni 3:23)

MEDITAȚIE

Cartea *Faptele apostolilor* ocupă un loc unic în Noul Testament, fiind singura carte care prezintă începuturile bisericii creștine. În Ziua Cincizecimii, Duhul Sfânt a creat biserica, oferindu-le apostolilor și urmașilor lui Hristos o nouă putere – putere care nu va părăsi biserica până la a doua venire a Domnului Isus.

Societatea în care a luat ființă biserica era, în multe privințe, asemănătoare cu a noastră. Era o societate a abundenței, în care „pacea romană” asigura condiții de liniște și de bunăstare. Gândirea religioasă și cea filozofică erau caracterizate de pluralism, asemenea gândirii contempo-

SĂPTĂMÂNĂ DE CONSACRARE PENTRU MISIUNE

rane nouă, și le propuneau soluții contradictorii celor ce căutau adevărul.

Cu siguranță, într-un astfel de timp, mulți creștini se întrebau cum se poate deosebi adevărul de eroare și cum să facă față ereticilor fără a se aduce un prejudiciu dragostei de frați. Pe de o parte, unii batjocoritori râdeau pe seama celor ce așteptau cu credincioșie revenirea lui Hristos (2 Petru 3:3,4), iar pe de altă parte, persecuțiile dezlănțuite tocmai de autoritățile față de care Pavel recomandase supunere (Romani 13) dădeau naștere unei situații noi. Triumful aparent al răului suscita întrebări tulburătoare cu privire la viitorul Împărăției lui Dumnezeu.

Mai târziu, bisericii i s-a spus să se aștepte ca Spiritul Profeției să se manifeste până la revenirea Domnului Isus. În scrierile sale, Ellen G. White a urmărit fără încetare ținta unică de a împlini misiunea divină prezentată în Apocalipsa 14. De la început, planul lui Dumnezeu a fost ca, prin biserica Sa, să descopere lumii plinătatea și desăvârșirea Lui. Rostul bisericii este să evanghelizeze restul lumii.

Nu putem să creștem singuri și să devenim singuri mai iubitori! De aceea, Dumnezeu ne aduce în Trupul Său spiritual, pentru că pregătirea noastră pentru slujire presupune creșterea ca parte activă a acestui Trup. Pe măsură ce învățăm să depindem unii de alții și să apreciem unicitatea celorlalți și darurile noastre diferite, devenim tot mai folositori pentru Dumnezeu. Să nu te plângi că stai într-o biserică plină de oameni cu lipsuri! Gândește-te ce singur te-ai simți într-una „perfectă”! Oricine poate iubi o biserică ideală. Pentru noi, proba este să o putem iubi pe cea reală.

Cu timpul, ne-am pierdut pasiunea pe care o aveau pionierii noștri și nu știm cum să o redobândim. Cred că ceea ce avem de făcut cu adevărat este să reedităm experiența din zilele bisericii primare, să fim umpluți de puterea și eficiența Duhului Sfânt. Să se spună despre biserica Sa:

„Această biserică nu caută să-L coboare pe Hristos la nivelul oamenilor, ci să-i înalțe pe oameni la nivelul lui Hristos.”

Dumnezeu a pus biserica în lume, dar vedem cum Satana încearcă să aducă lumea în biserică. „Există niște cauze pentru actuala stare de răceală și de necredință. Iubirea de lume și grijile vieții despart sufletul de Dumnezeu.” (Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 3, p. 381). Adevărații creștini care influențează lumea sunt aceia care nu se lasă influențați de ea. Singurul mod în care ne putem împotrivi îndemnurilor firii pământești este să primim zilnic felul de a gândi al lui Hristos – să ne reînnoim mintea zilnic.

Când căutăm să-i aducem pe alții la Hristos, profunzimea și autenticitatea experienței noastre creștine sunt puse la încercare. Oamenii nu au nevoie atât de informații religioase, cât de puterea lui Hristos de a schimba viețile.

„Adevărul conținut în prima, a doua și a treia solie îngerească trebuie să ajungă la orice neam, orice seminție, orice limbă și orice popor. Această lucrare să fie făcută fără nicio întârziere.” (Ellen G. White, *Evanghelizare*, p. 707)

„Cuvântul nostru de ordine să fie: Înainte, tot înainte! Îngerii cerurilor vor merge înaintea noastră pentru a pregăti calea.” (Ellen G. White, *Slujitorii Evangheliei*, p. 470)

Când cei din poporul lui Dumnezeu vor coopera pe deplin cu Domnul care stă la ușă, atunci „vor primi ploaia târzie și vor fi pregătiți pentru strămutarea în cer.” (Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 2, p. 355)

„Dumnezeu are în rezervă o constelație a celor aleși, care vor străluci în mijlocul întunericului, făcând cunoscută în mod lămurit, unei lumi decăzute, puterea transformatoare a ascultării de Legea Sa. Chiar și acum ei se arată în fiecare popor, în fiecare limbă și în fiecare națiune, ... acești credincioși fără prihană și curați, copiii fără vină ai lui Dumnezeu vor străluci ca niște lumini în lume.” (Ellen G. White, *Profeți și regi*, pp. 188–189)

Dumnezeu ne va da gânduri, sentimente și motivații noi atunci când primim felul de a gândi al lui Hristos. N-am auzit prea multe despre *hotărârile apostolilor*, dar am auzit foarte adesea despre *faptele apostolilor*! Cerul este un loc pregătit pentru oameni care se pregătesc. Acțiunile noastre să fie sub călăuzirea Duhului Sfânt pentru a scrie cartea *Faptelor apostolilor de azi și de mâine*.

Ștefan Tomoiagă

Președinte, Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste
de Ziua a Șaptea din România

SUGESTII PENTRU TIMPUL DE RUGĂCIUNE

Laudă și adorare:

- Pentru intervențiile lui Dumnezeu în Biblie și istorie;
- Pentru pionierii noștri care au luptat și au rezistat;
- Pentru biserica lui Dumnezeu din care fac parte și eu astăzi.

INTONARE IMN: Suntem una-n iubirea Lui – 570

Mărturisirea păcatelor:

- deconectare de la Sursa de putere;
- egoism și interese personale;
- indiferență, superficialitate, îndoială și necredință.

INTONARE IMN: Mergem înainte – 273

Cereri și mijlociri:

- aprofundarea relației cu Dumnezeu și cu semenii;
- închinare care să Îl înalțe pe Dumnezeu;
- lucruri mari pentru biserica din care faci parte.

INTONARE IMN: Iubesc poporul Tău – 565

Mulțumire:

- Pentru credința, nădejdea și curajul care ne vor fi reînnoite în fiecare zi;
- Pentru Duhul Sfânt, care va conduce biserica Sa la triumf și succes;
- Pentru îngerii cerurilor, care vor merge înaintea noastră pentru a pregăti calea.

INTONARE IMN DE ÎNCHEIERE: Același nume toți purtăm – 573

RUGĂCIUNE DE ÎNCHEIERE

